

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆ

ԻՄԱՍՏԱՄԱՐԴՈՒԹԻՒՆ

Դիւսահարցուրին . — Խօսուն տախտակ :

Բ

(ՏԵՍ ԵՐԵՍ 164)

Ո՞իացեալ՝ Աաչանգաց՝ Աիւ-Այօրք
գաւառին (Հիւսիսային Ամերիկայի
մէջ) Հայտսվիլ անունով փոքրիկ գիւղը
եղաւ Դիւահարցութե՛ առաջին խան-
ձարուբքը : Հու 1847ին վերջերը նախ
և առաջ աեսնուեցան այն երեսյթնե-
րը , որ վերջէն հետզհետէ բոլոր Ամե-
րիկայի մէջ տարածուելով՝ անցան ան-
կից Աւրոպա , ու ամէն տեղ զարմանք
ու հետաքրքրութիւն շարժեցին :

Ուկմըն անուն մէկը որ մը իր դու-
ռը զարնել մը կը լսէ . կ'երթայ կը բա-
նայ , տեսնէ որ մարդ չկայ՝ կը գոցէ կը
դառնայ . քիչ ատենէ նորէն դուռը կը
զարնուի . կը բանայ երկրորդ անդամալ ,
բայց նորէն մարդ մը չտեսներ : Այս
դիպուածը շատ անգամ կրկնուելուն՝
կը ձանձրանայ Ուկմըն , տունը կը թո-
ղու կ'ելլէ կ'երթայ : — 1848ին այս
տունս կը մտնայ Ֆօքս անուն Լարդառ-
րէտն՝ ընտանիք մը , որ էին այր և կին
երկու նշանուած աղջիկներով : Դիշեր
մը անկողին մտնելու ժամանակ աղջիկ-
ներէն մէկը ինչպէս կ'ըլլայ մատերովը
ձայն մը կը հանէ . մէյ մ' ալ տեսնես օ-
գուն մէջէն նոյն ձայնը որոշ կերպով ան-
երեսյթ մէկը կը կրկնէ : Ազնիկները՝
զարմանալով կը սկսին այլ և այլ փորձեր
ընել . և կը տեսնեն որ միշտ գրասեղանի

¹ Անդզ . Methodist. Կարգութեան աղանդը
1720ին Օքսֆըրտի համալսարանէն ելած է զօն
Ուէսլի անունով մէկու մը ձեռքով . 1766ին անցաւ
Հիւսիսային Ամերիկա , ու հոն շատ զօրացած է :
Կարգութեան ըսուելուն պատճառը այն էր , որ
ասոնք կը համարէին թէ իրենք մասնաւոր կարգա-
ւորութիւն մը ճամբայ մը գտած ըլլան փրկութեան
հասնելու Անդզիական եկեղեցին տարբեր :

մը զարնելու ձայնով պատասխան կու
տայ . այն ատենը “ Վուզենք որ կ'ըսեն
1, 2, 3, 4, 5, 6 , զարկի ձայն հանես , . . .
Ը ուս մը ուզածներնուն չափ զարկ կը
լսէն : Ո՞այրելնին այն ատեն առաջ
կ'անցնի կը հարցընէ . “ Տղաքս քանի
տարուան են , . . . և ահա Ճիշդ նոյնչափ
զարկի ձայն կը լսէ առանձին երկու ան-
գամով : Անկէց ետև՝ ալ մայրն ու աղ-
ջիկները մէյմէկ Հարցուկ կամ Մէջնորդ
եղան ¹ , ու քիչ շատ ջանք ընելով՝ հետ-
զհետէ փորձառութեամբ՝ այս խորհըր-
դաւոր կենակցութիւնը կարգի մը բե-
րին , ու այնպիսի ոճի մը վրայ առին ,
որ շատ չանցաւ սկսան ըրած հարց-
մունքներնուն պատասխաններ հանել :

Իւելլ սովորական կերպը՝ զարնուածք
կամ զարկին է , որ սեղանատախտակնե-
րու վրայ , պատի վրայ , կամ օդուն մէջ
կը լսուի , ամենակին նման՝ երբ մատիդ
յօդուածովը դրան մը կամ տախտակի
մը վրայ զարնելու ըլլաս : Ասանկով հաս-
տատեցին որ Յ զարկը հաստատական
նշան սեպուի , (այսինքն հա ըսելու) . Աը
ժիստական , (չ ըսելու) . Զը տարակու-
սական : Իայց որպէս ետև այս երեք
նշաններովս կարելի չէր որ ամէն բանի
պատասխան կամ տեղեկութիւն առ-
նուեր , ուստի կարգ զրին որ հարցմունքն
ընողը խել մը անուններ , տարիք , կամ
ուրիշ հարցմունքին մերձաւոր բառեր
զրուցէ կամ գրէ . և բուն իր փնտըրած
բառն ըսելուն պէս կամ գրելուն պէս՝
մէկէն զարկը կը լսուի , որով կ'իմացուի
թէ ան է եղեր Ճշմարիտը :

Այս ոճը այբուբենի վրայ առնելով
կրցան նաև ամբողջ բառեր ու իմաստ-
ներ հասկընալ : Դիւահարցը հարց-
մունքն ընելէն ետև՝ այբբենգիմին տա-
ռերուն վրայէն կարգաւ մատը կ'ան-
ցնէ . որ տառին զարկ մը լսէ նէ՝ կը
նշանէ , ու հետզհետէ այսպէս ընելով
ամբողջ պատասխանը կ'առնու : Իայց
այսչափս ալ բաւական չսեպելով՝ բանը

¹ Անդզ . Mediums. Ամերիկա այս անունը կը
տրուի այն անձանց՝ որ կարողութիւն ունին հոգ-
ւոց հետ հաղորդակցութիւն ընելու , և կամ զու-
րեները անոնց հետ հաղորդակցելու :

աւելի կատարելութեան հանեցին . Փօքս խաթունն ու աղջիկները լիքիներէն իշխանութիւն առին, որ իրենք ձեռքով գրիչը բռնեն ու ոգիները՝ շարժեն գրելու . ու նաև լեզունին շարժեն խօսելու : Իհա այսպէս սկսան Իմերիկայի մէջ լիգէտն յայդնութիւնները, որ հին հեթանոսաց դիւահարցից պատգամներէն շատ տարբերութիւն չեն ցուցըներ :

Այս նորալուրը Ո՞հացեալ՝ Կահանգաց մէջ տարածուելով՝ ամենուն հետաքրքրութիւնը շարժեց նոր բան իմանալու, նոր ճշմարտութիւն գտնալու . վասն զի նորաղանդի մը աշքին առջելը (որ ոմանք ոչ չար ոչ բարի հոգւոց գոյութիւնը կ'ընդունէին, բայց գրեթէ ամէնն ալ՝ լիգւոց մարդուս հետ հազորդակցութիւն կարենալուն կը հաւատային) ասիկայ շատ աւելի մեծ ու հրաշալի բան մը պէտք էր որ երեար անոնց, քան թէ մեղի, ուր որ մենք ուրիշ բան չենք տեսներ, բայց եթէ սովորական կամ լաւ ևս ըսեմ, այն առաջին բանս արկուին՝ սատանային բազմաթիւ խաբէութեանցը մէկը : Ո՞ենք Ի՞ստուծոյ ողորմութեամբ մէկ կողմանէ հաւատքի ջահովանտարակուսելի կը տեսնէնք բանին էութիւնը . մէկալ կողմանէ ալ ունինք կրօնական զօրաւոր միջոցներ ալ այսպիսի սատանայական հնարքներուն խաղալի ըըլլալու : Բայց հաւատոյ ճըշմարտութեան վրայ չկեցողները այս ըսած աստուածային չնորհքները չունենալովը՝ աչուրնին գոց իրենք զիրենք մէջ նետեցին . մանաւանդ որ հետաքրքրութեան և շահասիրութեան խթաններէն զատ՝ շատեր ալ սրտի զգացմանց սփոփում մը ունենալու յոյս ալ ունեցան . ինչու որ այն ձայն տուող լիքիները իրենք իրենց համար կ'ըսէին թէ մեռելոց հոգիներն են . ասով յոյս կուտային հետաքրքրաց իրենց սիրելեացը հոգիներուն հետ խօսակցելու . մայր մը իր միածին մեռած զաւակին հետ, փեսայ մը իր սիրական հարսին հետ, բարեկամ մը իր անգիւտ սրտակցին հետ . մնութիւնոյ :

Փօքսի տունը վաճառանոց մը դարձեր

եր . ամէն կողմէն եկող եկողի վրայ . բազմութեանը թիւ չկար : Խաթունը ելաւ բոլոր լուսակա պտըտեցաւ, որով և կարգէ դուրս շահ և հարստութիւն դիզեց : Բայց որովհետեւ ինքը մինակ չելք բաւեր, ուստի նախ իր երկու աղջրկանը, ետքէն քանի մը ուրիշներու ալ նոյն պաշտօնը հաղորդեց . բայց շատերն ալ իրենք իրենց Փօքս խաթունին պէս նոյն իշխանութիւնը ստացան . այնպէս որ հարցուկներուն թիւը օր օրուան վրայ այնպէս շատցաւ, որ քանի մը տարիէն ետեւ միայն Նինջննադի քաղքին մէջ 900 հարցուկ կար, Կիւ-Կօրք 1400 . իսկ բոլոր Դաշնակցութեն մէջ՝ 50 հազարէն աւելի եղան ասոնց թիւը . այսօրուան օրս՝ 100 հազարէն աւելի ելած են : Ոմանց գուցէ չափազանց ալ երեայ այս բազմութիւնը, ինչպէս նաև ասոնցմէ շատերը մէկզմէկ ոռոգ հարցուէ կ'անուանէին . բայց սակայն մարդուս ինքզինքը ախտից ձեռքը տալէն աւելի դիւրին բան չկայ . և ահա բանսարկուին ուղածն ալ միայն այս է . ինչ զարմանք ուրեմն՝ թէ որ 50 հազար զինքը փնտըռող իրեն խաբէութեանցը ծուղակը ինկնալ փափաքողներուն հետ՝ 50 հազարն ալ զեր ուղենայ նոյն իշխանութեանը մասնակից ընել : — Ո՞ենք, բաց ՚ի այն մասնաւոր հրաշից նորհքէն, զորն որ Կախակինամութիւնը սրբոց ոմանց հաղորդեր է և կը հաղորդէ, անկից զատ ուրիշ հաղորդութիւն մը չենք գիտեր, բայց եթէ ստառականութիւնը, զորն որ Իստուծոյ թոյլ տալովը կրնայ ընել գեր զմարդիկ խաբելու համար : Կակայն ենթաղրենք ալ իրենց խօսքին համեմատ՝ թէ ասոնք մեռելոց հոգիներն եղած ըլլան . մենք այս կ'ըսէնք . եթէ այդ հոգիները ընտրելոց դասէն են, ապա առաջի ըսած հրաշից կարգին կը վերաբերին, որ ըսել է թէ այն հոգւոց երեւումը հրաշք մըն է Իստուծոյ մասնաւոր նախախնամութեամբ եղած, որն որ քիչ անգամ և քիչ տեղ կ'ըլլայ . այն ալ ոչ առանց մեծ օգտի մը կամ պատճառի . թէ որ ընդհակառակն դատապար-

տեալ հոգիներ են այն երևցողները , ապա երկրորդ կարգին պիտի վերաբերին . ըսել է՝ սատանային : Իւզ զի այս հրաշլց կարգը չենք կրնար դնել յաշախած ռէէկան յայփեռանեները , որովհետեւ այն յայտնութիւններուն մէջ ոչ ճշմարտութեան նշան մը կայ , և ոչ ալ մէկ օգուտ մը , ուրիշ բան չմնար ըսել , բայց եթէ չար հրեշտակաց հետ անարժան հաղորդութիւններ . ապա ուրեմն ասոր ետևէ եղողներուն ալ ուրիշ անուն մը չենք կրնար տալ , բայց եթէ այն հին ատենուան սովորական ու Ճիշդ բացատրող բառերը նորոգել , Դէտահարց , Մէտէլահինյ , Մոգ , Վհուէ , Կախարդ . . . . : Ա ասն զի ինչպէս որ այս դիւաց հետ հաղորդութիւնը նոր բան մը չէ , հապա մարդուս առաջին գլորմանը հետ մէկտեղ սկսած , ասանկ ալ պէտք չէ որ նոր բացատրութիւններ ուզենանք վինտրուել : Այդ բառերը այնպիսի փիլսոփիայութիւն մը ունին , որ մէկ տեսութեամբ ամէն բան Ճիշդ կը բացատրեն լսողին ու ընթերցողին միտքը :

Չզարմանայ մէկը թէ ինչու համար արդեօք այսպիսի մոլար խարէութեան մը զոհ ըլլալու մեր օրերը թող կու տայ Աստուած մարդկանց հոգիքը . իրաւ ան հասանելի են Աստուծոյ տիեզերաց վրայ ունեցած խորհուրդները , որոնց կատարումը երեխն երկար դարեր կը քշեն , սակայն այս ալ կրնանք ըսել որ այս առջի անգամը չէ որ Ախսախնամութիւնը ամբարտաւան հոգիները կը թողու իրենց մոտաց կուրութեանը մէջ խաղալիկ ըլլալ , և ոչ այս առաջին օրինակն է իր Ակեղեցւոյն սորվեցուցած վարդապետութեանցը ճշմարտութեր անխուսելի ապացոյցներ մարդկութեան առջեր դնելուն . ապա պէտք է ըսենք թէ կը թողու Աստուած , չէ թէ մարդկութիւնը՝ որ կարելի բան չէ , “ Օ ի նորա ազգք իսկ եմք ” , հապա այն մեծամիտ ու այն կարգաւորութիւնն արհամարհող միտքերը , որոնք ճշմարտութեան աղքիւր և կանոն կը սեպէն իրենց բանին խաւարեալ ջահը : Աստուծմէ խըրկած անոնց արժանի պատիժ մըն է որ-

չափ թշնամեացը համար ահաւոր , նոյն չափ ալ սիրելեացը բարեգթութեանը նշանն , տեսնալը՝ որ այն ողորմելի միտքերը իրենց ինքնահաւաւան խորհուրդներուն մէջ ալէկոծ ծփելով՝ իրը եղամարիտ ապացուցանել ուզենան անմարմին էակաց մարդկանց հետ հաղորդութիւնը , որ քիչ մը առաջ իրը մոլորութիւն կը պախարակէին . ու իրենք իրենց կարծեացը դէմ ճշմարտութեան վկաներ ըլլալու բռնադատին : Այս է ահա պատճառ Աստուծոյ թոյլտուութեանը : Ահացեալ Աստանգաց մէջ ասկէց տասը տարի առաջ տեսնիքի մը վրայ , հոգւոյ մը երենալուն վրայ խօսք մը որ ըլլուէր՝ մեծ նախապաշարեալ մտաց նշան մը կը սեպուէր . կը բողքէին ու կը ծիծաղէին նորազանքը Ակեղեցւոյ տամնըութը դարերէ իվեր բոլոր արևելք ու արևմուտք սորվեցուցած այս վարդապետութեանը վրայ , և անոնց դէմդրած զգուշաւոր արգելքներուն վրայ . բարց այսօրուան օրս բանը այն աստիճանի հասած է , որ անդին հոգիներու աշխարհ մը ըլլալուն վրայ նորազանդ ամերիկացին ալտարակոյս մը չհանելին զատ , կը զեղծանի չարաչար չափին ու սահմանն անցնելով : Այս երկու կողման՝ Աղորբ Ակեղեցւոյ կ'ըսեմ ու նորազանդ կրօնից մէջ՝ մէկուն վրայ յայտնապէս փոխոխութիւն մը տեսնուեցաւ : Այց ճշմարտութիւնը մէկ է , ու ամէն տեղ ամէն ատեն ալ անփոփոխ ուրեմն որ կողմն որ փոխուեցաւ , որ կողման եկեղեցւոյն վարդապետութեան վրայ այլայլութիւն և հակառակ մաս մը մտաւ նէ՝ ըսել է թէ այն եկեղեցին փոփոխութեանց ենթակայ է . ըսել է թէ ճշմարտութեան վրայ հիմնուած չէ , ճշմարիտ Արքատոսի եկեղեցի չէ և չկրնար ըլլալ : Այս է ահա նորազանդից կրօնն ալ եկեղեցին ալ . որուն հիմն մարդկային մտաց , կամ Առաքելուն բացատրութիւնը գործածեմ՝ Աշխարհիս իմաստութեանը վրայ հիմնած է . և եթէ աշխարհիս իմաստութիւնը իմարութիւն է Աստուծոյ առջեր , որին բանի համար չէ , բայց ճշմարտութեանը

բոլորովին հեռու ըլլալուն համար : Ի՞սա
ասոնք են անկեղծ Վրիստոնէի մը ը-
նելու անդրադարձութիւնները . ասոնք
են այն պտուղներն ալ, զոր՝ Ա, ախախնա-
մութիւն կ'ուզէ որ իր հաւատարիմ որ-
դիքը քաղեն՝ իրենց մոլորեալ եղբարցը
գահավեժ գլորմունքներէն անդրադառ-
նալով . ու մտքերնին հաստատ դնեն որ
Ակեղեցի ու Փիլիսոփայութիւն միշտ
չեն միաբանիր . առջինին սորվեցուցած-
ներէն շատը՝ կը մերժէ երկրորդը, որով
հետեւ իր կարծ մտաց հասողութենէն
վեր է : Ի՞նոր համար փիլիսոփայու-
թեան չափէ դուրս ազատասիրութիւնն
ու անձնահաճ գոռողութիւնն ալ կը
դատապարտէ Ակեղեցին :

Ի՞այց թէ որ փորձով ալ ձանցան
քրիստոնէութեան հակառակորդները,
որ Ճշմարիտ է եղեր և ոչ աւելորդապաշ-
տութիւն Ակեղեցւոյ ընդունելը թէ կա-
րելի է մարդուս սատանայից հետ տե-
սակ մը ծածուկ հաղորդակցութիւն ու-
նենալը , պէտք չէ որ փուժ ու աւելորդ
սեպէն այն խիստ արգելքներն ու նզով
քները , որ Ակեղեցին այս արուեստը
բանեցընողներուն ՚ի սկզբանէ ՚ի վեր
կ'արձրկէ : Ի՞այց , պիտի ըսես , հոս ի՞նչ
գէշութիւն կայ եղեր , որ մէկը իր սիրե-
լոյն կարօտը ուզենայ առնել իրեն հո-
գւոյն հետ խօսելով , կամ աներեսոյթ-
չոգւոյ մը հետ այնպիսի բաներու վրայ
ուզենայ խօսակցելու , որ ոչ միայն
զուարձութիւն այլ մանաւանդ շատ տե-
սակ օգուտներ ալ կրնան բերել մարդ-
կութեան , շատ մը բնութեան գաղտ-
նիքները այս միջոցովս սովորելով : — Ի-
հա հարցմունք մը , որուն որչափ դիւրին
է պատասխանը , այնչափ ալ խորշիլ մը
կու գայ մեզի , թերթիս վախճանէն
զարտուղիլ մը համարելով կրօնական
խնդրոց վրայ այսչափ երկարելը . սակայն
համառօտիւ այսպէս կ'ըսենք :

Տաննաբանեայ օրինաց առաջին պա-
տուիրանը միայն ՊՄ ստուած պաշտել
հրամայելովը կ'արգելու մարդկան՝ ՊՄ-
տուծմէ ՚ի զատ որ և իցէ ուրիշ էակի
մը պաշտօն ընծայելը , որով և կախ-
մունք մը կամ յոյս մը ունենալը անոնց-

մէ որ և իցէ բարիք մը երբէք ընդունե-
լու . որովհետեւ ՊՄ ստուած միայն է մեր
տէրը , ուստի կ'ուզէ որ իր վրայ միայն
յոյսերնիս դնենք . ինքը միայն իմաստու-
թիւն , արդարութիւն , բարութիւն և
Ճշմարտութիւն է , ուստի ինքը միայն
պիտի ըլլայ մեր պաշտաման , սիրոյն և
յուսոյն ալ միակ առարկայն : ՊՄ զՊՄ-
տուած թշնամաննել է փնտրուել զՃշմար-
տութիւնն այնպիսի Ճամբաներով՝ որ իր
կամացը դէմ են . ևս առաւել մեծ ան-
մուռութիւն է անկեց իսկ ուզենալ սոր-
վիլ Ճշմարտութիւն մը որ հայրն է սր-
տութեանց , և զոր Փրկիչը ամենայն
իրաւամբք մարդուս առաջին սպաննողը
կոչեց . Մարդասպանն ՚ի սկզբանէ : Ուրեմն
ի՞նչ զուարձութիւն , ի՞նչ Ճշմարտու-
թիւն կը յուսաս գտնել այնպիսիէ մը ,
որուն վախճանը զքեզ խաբել ու զքեզ
իրեն պատժոյը զատապարտակից ընել
միայն է : . . . Ի՞այց ինչպէս ըսինք՝ ա-
սոնք կրօնական խնդիրներ են , որոնց
վրայ երկարելը աստուածաբանական ա-
ռաջարկութեանց կ'իյնայ . կ'ուզենք
մենք հիմայ դառնալ ՊՄ բիկա , ու ՊՄ
Ակեղեցւոյ այս գլխուս վրայօք ունե-
ցած այնչափ հնաւանդ պաշտամանցն
ու պատուիրանացը բուն հոնկից զօրա-
ւոր արդարացուցումը բերել : Տեսնենք
ուրեմն թէ լրագիրներն աս բանիս վրայ
ինչեր պատմեցին , կը պատմեն ու պիտի
պատմեն , քանի որ՝ Ա, ախախնամութիւ-
նը սատանային պիտի թողու մարդկանց
հոգիքը փորձելու , և մոլորութեան հրա-
պուրելու :

(ԳԻՏԻ ՀԱՐՈՒՆԱԿՈՒԽ)

Մարդուս բնութիւնն իր ախորժածին սուտ պատ-
ճառներուն իրաւունք կու տայ .

Խակ իր չուզածին շխտակ պատճառներն անիմա-
նալի և կեղծ կը տեսնէ :

Մոլութեան պատճառք են թէպէտ անտեղի .
բայց շատ մտաց են համոզիկեր .
Խակ առաքինութեան թէպէտ զօրաւոր , բայց ա-
կանչաց չեն աղցեր :

